

**CASAL DELS
CATALANS
DE CALIFÒRNIA**

el butlletí

B87 gener de 2013

Casal dels Catalans de Califòrnia

ÍNDEX

Carta del President	1-3
<i>Letter from the President</i>	
Actes	4-6
Activitats recreatives del Casal	
<i>Catalan activities</i>	
Dinar de la Beca Balsells a UCI	7-9
<i>UCI Balsells fellows luncheon</i>	
2012 Becaris Balsells	10-12
<i>2012 Balsells fellows</i>	
Grup Dansaire de Catalunya	13-14
<i>Catalonian Dance Group</i>	
Lleons a Califòrnia	15
<i>Lions in California</i>	
Teatre Tant per Tant	16
<i>Theater Tant per Tant</i>	
La Llengua mare i la nacionalitat	17-19
<i>The mother tongue and nationality</i>	
Sabies que...	20-22
<i>Did you know that...</i>	
Recepta	23
<i>Recipe</i>	
Entrevista	24-25
<i>Interview</i>	
CASAL DELS CATALANS DE CALIFÒRNIA	26-28

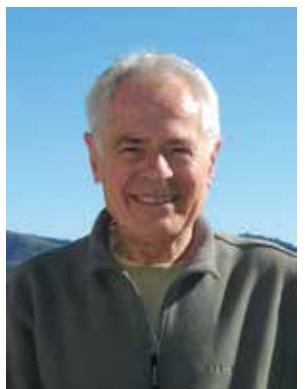
Carta del President

Hom podria dir que no organitzem prou trobades a l'any, els del Casal. Celebrem els aplecs de primavera i de tardor i la festa de Nadal. Algunes vegades hem celebrat la Castanyada, i/o la festa de Sant Joan. Hi ha qui diu que si tinguéssim un local propi potser trobaríem més oportunitats per reunir-nos, però un local propi portaria també molts mals de cap. I és que a Califòrnia, els catalans estem molt escampats, i quan ens reunim, qui més qui menys té de tres quarts a una hora de camí per arribar al lloc de la trobada. Tinguem en compte també que a Califòrnia tenim la distinció de tenir més centres catalans que a qualsevol altre estat americà. A més del nostre, n'hi ha un al nord, per la zona de San Francisco i un altre per la zona de San Diego. Cap d'ells tampoc té seu.

Acostumem a fer els aplecs i les festes al Rancho Domínguez per varíes raons:
 a) és un lloc molt acollidor amb jardins, arbredes i camps de gespa molt macos,
 b) és un lloc històric, una finca de gran extensió que havia pertanyut a un del soldats de la Companyia de Voluntaris Catalans amb la qual Gaspar de Portolà va fer la primera expedició per terra a Califòrnia a finals del segle XVIII,
 c) és un antic seminari de Pares Claretians i, actualment, una residència de sacerdots jubilats d'aquesta ordre; un dels fundadors del Casal, el Pare Joan Corominas, que hi va viure durant molts anys mentre treballava, va oferir el lloc per fer les primeres trobades del Casal,
 d) fa uns anys es va fer un estudi del centre geo-demogràfic dels socis del Casal i es va determinar que aquest punt s'esqueia aproximadament a les rodalies del Rancho; i.e. a qualsevol altre lloc del sud de Califòrnia, el promig de temps pels socis en arribar-hi seria més elevat.

La composició dels socis del Casal està bastant ben repartida per edats: aproximadament un 19 per cent són estudiants, un 24 per cent són socis individuals no jubilats, un 22 per cent són famílies no jubilades, moltes d'elles amb nens menors d'edat, i finalment un 35 per cent són socis jubilats. Això és prou evident als aplecs on hi ha joves jugant a futbol, nens jugant a trencar l'olla i d'altres, i a l'hora n'hi ha de més grans ballant sardanes.

No hi ha dubte que un dels atractius dels aplecs és trobar-se amb amics amb la finalitat de parlar la nostra llengua i mantenir un esperit de germanor i d'ajuda entre els membres, i alhora fomentar la nostra cultura. La llengua especialment ha estat sempre, al menys per mi, un dels principals vincles que ens agermana.

Pere Garriga

**CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIA**

PO BOX 91142
Los Angeles, ca 90009
Tel. +1 310 640 88 47
info@casalcatalalosangeles.org
www.casalcatalalosangeles.org
Segueix-nos a Facebook

CASAL DELS
CATALANS
DE CALIFÒRNIA

CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIA

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
Tel. +1 310 640 88 47
info@casalcatalalosangeles.org
www.casalcatalalosangeles.org
Segueix-nos a Facebook

CRÈDITS

Editora en cap

Ornella Torralba

Co-editor

Pere Garriga

Correctors, Traductors/es

Anna Torrents

Pere Garriga

Carme Roig

Colaboracions

Joan Corominas

Anna Torrents

Carme Roig

Pere Garriga

Disseny

Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí
són les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la

 Generalitat
de Catalunya

B87

Carta del President

Pere Garriga

A les tertúlies de l'Aplec de Tardor es discussien tota classe de temes. El futbol sempre és un bon tema. Precisament el dia de l'aplec es jugava un Barça-Madrid. El partit es jugava al migdia, hora de Califòrnia, i pels aficionats al futbol que arribaren d'hora es va instal·lar una pantalla de televisió sota el para-sol del jardí perquè poguessin seguir les incidències del partit. Lamentablement, però, el Barça no va guanyar.

Un altre tema de conversa aquest any ha estat el de la independència de Catalunya. És un tema un pèl delicat ja que a l'Article 14 dels nostres estatuts diu "S'exclou del Casal tota propaganda política, tota activitat econòmica particular i tot proselitisme religiós, amb tot el respecte a les idees i sentiments de cadascú." Però aquest any ens preguntàvem si la independència és una qüestió política o de dret humà i vam permetre, per primera vegada, que es pengés una estelada. Ningú es va queixar, i si haguéssim fet una enquesta aquella mateixa tarda sobre la qüestió, crec que hi hauria hagut una majoria que hauria recolzat que Catalunya té dret a decidir si vol o no un estat propi.

Jo, una persona nascuda i educada en bona part als Estats Units i amb nacionalitat americana tinc ben arrelades les paraules de la seva Declaració d'Independència en que el dret d'autodeterminació d'un poble és un principi evident i indiscretible:

""Mantenim que aquestes són veritats patents, que tots els homes són creats iguals, que estan dotats pel seu Creador de certs Drets intransferibles, que entre ells s'inclouen la Vida, la Llibertat i el cercar la Felicitat.- Que per a assegurar aquests drets els Gòverns són formats per l'Home, i que el seu poder deriva dels que són governats. - Que quan una Forma de Govern es converteix en destructor d'aquestes finalitats, és el Dret del Poble alterar o revocar-lo, i crear un nou Govern, fonamentat en aquells principis i organitzat amb poders de tal manera, que a ells els sembli millor per aconseguir la seva Seguretat i Felicitat..."

Naturalment, les eleccions parlamentàries del 25 de novembre han despertat molt d'interès entre els socis perquè una de les qüestions que es discussia era l'elecció de diputats amb tendències a favor de l'estat propi per Catalunya. El mal ha estat que gairebé cap dels nostres socis de nacionalitat espanyola, malgrat haver sol·licitat d'acord a la reglamentació la papereta electoral, ha pogut

votar perquè no han arribat les paperetes electorals. No sabem perquè i estem molt defraudats. No hem estat els únics tampoc.

El FIEC (Federació Internacionals d'Entitats Catalanes) ens informa que dels 156.617 catalans censats residents a l'exterior només 16.271 sol·licituds de vot han estat acceptades, entre elles 1.172 als Estats Units. Lamentablement però, per raons desconegudes, d'aquests potencial votants, a molts pocs els han arribat les paperetes per fer el vot per correu. M'he queixat a la Generalitat i m'han dit que malauradament la tramesa correspon al Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya i la Generalitat no pot fer res al respecte. És evident que el sistema no funciona i que se n'haurà de trobar un que asseguri aquest dret fonamental.

Els resultats de les eleccions del 25-N han estat interessants. Sembla ser que els partits de tendència soberanista gairebé tenen majoria absoluta al Parlament. La premsa, televisió i ràdio americanes les han comentat prou. Ha estat bo veure Catalunya en les capçaleres del Wall Street Journal. No sé quin és el següent pas a fer i potser aquí ja entraríem en un debat polític. El que sí serà necessari és presentar un front unit, una cosa que històricament ha estat difícil pels catalans.

LETTER FROM THE PRESIDENT

Pere Garriga

One could object that we don't plan enough yearly events at Casal. We do celebrate the Spring and Autumn Picnics and the Christmas Party. At times we have also had parties for Halloween and Saint John's Day. Some say that if we had a Club House perhaps we would get together more often, but a Club House would entail many headaches. Of course the main problem is that in California Catalans are spread out over a large territory and when we do get together everyone has at least a 45 minute to one hour drive to get to the location. Let us be mindful also that California has the distinction to have more Catalan clubs than any other state in the US. In addition to us there is a Catalan club up north in the San Francisco area and another south of us in San Diego. Neither of them also have their own quarters.

We usually have our picnics and parties at Rancho

Dominguez for several reasons:

a) It is a friendly place with beautiful gardens, tree stands and fields of grass,
 b) It is a historic location which ties into Catalan history because the land was once part of a ranch which belonged to one of the Catalan Volunteers which accompanied Gaspar de Portolà on his historic expedition to Upper California in the 18th Century,
 c) It was also once a seminary of Claretian Priests and is today the residence of retired priests of this order; in addition, one of the founders of Casal, Father Juan Corominas, who lived at this location for many years, offered it for the first meetings of Casal,
 d) Some years ago we made a study to determine the 'geo-demographic' center of the members of Casal and found that it was located in a place in the vicinity of the Rancho; i.e., in any other location of Southern California the average time to drive to the location would be larger.

The members of Casal are pretty well distributed by age: approximately 19% are students, 24% are non-retired individual members, 22 % are non-retired families many with young kids, and 35% are retired member. This is pretty obvious by the fact that at our picnics we will normally see simultaneously young people playing soccer, children trying to break a piñata, and other older members dancing a sardana.

There is little doubt that one of the main attractions of our picnics is to meet up with friends to speak our language and maintain a spirit of fraternity and help between the members while promoting our culture. Language has always been, at least for me, one of the main links which makes us a family.

At our recent Autumn Picnic I overheard many conversations. Football is always a topic. By coincidence Barcelona was playing arch-rival Madrid early that afternoon. So for those arriving early we arranged for a TV to be set up under an awning of the garden so the game could be watched.

Unfortunately Barcelona did not win.

Another topic of conversation this year has been that of Catalan independence. It is a somewhat delicate topic given that Article 14 of our bylaws says: "Excluded from Casal is any type of political propaganda, any type of private business activity, and any type of religious proselytizing, while at the same time respecting the opinions and beliefs of everyone". But this year we were wondering if independence is a political or a human right question, and for the first time we allowed the starred Catalan flag to be hung. No one complained, and I believe that if we had arranged for a vote on the question of whether Catalonia has a right to decide on its form a Government we would have had a majority in favor.

As someone born and educated to a large extent in the US and with American citizenship I have the words of the Declaration of Independence pretty well embedded in my mind, i.e. the part that says that the right to self determination is self-evident:

"We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.--That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, --That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness..."

Naturally the Parliamentary Elections of 25-N have awoken quite a bit of interest among the members because one of the issues involved was the election of representatives with leanings towards a Catalonia with its own government. The bad thing that happened though was that nearly none of our members of Spanish nationality, despite having requested an absentee ballot within the allotted time, had an opportunity to vote because the ballots never arrived. We do not know why.

We have felt pretty bad about this. And we haven't been the only ones.

FIEC (Federació Internacionals d'Entitats Catalanes) has informed us that of the 156,617 Catalans in the census of Catalans living abroad only 16,271 applications to vote were accepted, among them 1,172 from the US. Unfortunately however, for unknown reasons, of these potential voters very few received the ballots to vote by mail. I complained to La Generalitat about it but they told me that the transmittal of the ballots was up to the Spanish Ministry of Foreign Affairs and La Generalitat could do nothing to help. Evidently, the system doesn't work and something will have to be done to insure this fundamental right in the future.

The results of the 25-N elections have been interesting. The US press, radio and TV have commented on them. It was nice to see Catalonia make the headlines of the Wall Street Journal. It seems like the parties with Catalan self-determination tendencies nearly have an absolute majority in Parliament. I couldn't venture what the next step should be. Here we might be entering into a political debate. What is needed is to present a united front, something which has been historically difficult for Catalans.

Actes

Reunió Consell
9 de setembre, 2012, 10:00AM
18127 Alameda
Los Angeles, Ca. 90220

Assistència:

Anna Torrents, Anna Papió, Pere Garriga, Montse Jason, Eli de Val, Quim Vallvé, Marius Cucurny, Carme Roig, Jordi Trenzano

Agenda:

- Organització aplec de tardor
- Demostració de cuina a l'aplec
- Presentació pel·lícula "Entre dos gegants"
- Classes de català
- Subvenció
- Manifestació
- Visita Casal de Costa Rica
- Nous becaris Balsells- projectes
- Festa de Nadal

Organització aplec de tardor

-S'esmenta que el cap de setmana de l'aplec es juga el partit Barça-Madrid. No se sap si serà dissabte o diumenge.
- Caldria saber si a la sala subterrani es podria instal·lar una connexió en cable o per WiFi per veure el partit.
-Cal enviar als Becaris Balsells 2012-2013 l'anunci de l'aplec i les tasques dels becaris (Pere, Ornella, Montse)
-La Montse encarregarà el peix a Inguardia Bros i el Pere l'anirà a buscar.
-La Montse farà el sofregit.
-El Quim portarà el gel i el vi. El Marius portarà el pa.
-Cal avisar a la Pepita i preguntar si podrà assistir a l'aplec i ajudar a dirigir la paella.

Demostració de cuina a l'aplec

-La demostració de cuina anirà a càrrec de Joan Solà del restaurant Tinto Tapes (Melrose & Fairfax). La Carme farà el contacte amb Tinto Tapes..

Presentació pel·lícula

"Entre dos gegants"

-Aquesta és una pel·lícula que el Casal va comprar (aprox. \$180) dels seus productors catalans. Els que l'han vista diuen que no és una pel·lícula

que fóra d'interès al públic americà en general. La pel·lícula tracta el tema de la supervivència del català entre els 'dos gegants': França i Espanya.

-El format de la pel·lícula és en PAL i per tant, no es pot retransmetre en una televisió americana. Es pot veure per ordinador i/o projectar-la amb l'ajuda d'un ordinador i un projector.
- Es parla de varíes opcions de com presentar-la. Es decideix fer-ho relacionant-la amb les classes de català a UCI. La pel·lícula es projectaria després de la classe (dissabtes de 10:30 a 12:00) a una sala de reunions a UCI que dóna l'Anna Papió. L'Ornella podria fer un anunci. Es serviria un lunch-potluck a les 12 i a les 13:00 es projectaria la pel·lícula. Caldria obtenir un projector de UCI o llogar-ne un.

-El Pere esmenta que el Casal ha rebut un donatiu de la família Pak de \$200 per una traducció que havia fet del català a l'anglès per aquesta família. El donatiu es podria considerar pel pagament de la pel·lícula.

Classes de català

-Les classes de català han començat a UCI. L'Anna Papió és la professora. S'han inscrit de moment 4 estudiants.
- Hi ha un anunci en el Butlletí 86 publicat a l'agost. També s'anuncia una classe de català per a estudiants de la zona de Los Angeles que donaria Jordi Trenzano. Ha tingut una persona interessada.

-El Marius suggereix que l'anunci es pengi en cartelleres d'anuncis d'universitats. L'anunci però ha de ser corregit. L'Anna Papió proposa fer-ho. Es pregunta si la paraula 'classe' desanimaria a possibles estudiants... si es segueix un llibre (si)... i de la finalitat de la instrucció (parlar català però no passar un examen de suficiència de l'IROLL)

-Caldria saber si les classes de català continuen a UCLA. El Pere ho preguntarà al Prof. Dagenais i quants nivells de català s'ensenyen.

Subvenció

-L'Anna Torrents demana a tots els caps de grup que escriguin una memòria de les activitats del seu grup (Cau, classes de català, fira del llibre, activitats socials, funcionament, butlletí).

-Cal trametre a l'Anna les factures més altes de cada activitat.

-Cal que el tresorer porti al corrent un full de càcul de les despeses i entrades del Casal. L'any fiscal s'hauria d'ajustar al de la Generalitat, i.e. de setembre a setembre.

Manifestació per la Diada de l'11 de setembre

-Es decideix no fer cap acte el mateix dia 11 de setembre. Es decideix projectar la pel·lícula "Entre dos Gegants" el dissabte després de la classe de català a UCI com a acte per l'11 de Setembre.

Visita Casal de Costa Rica

-El Pere informa sobre la seva visita al Casal de Costa Rica de San José coincidint amb un recital de violí de cançons catalanes interpretades per Sara Bolaños i havaneres acompanyant al violí la guitarra de Tony Bonilla.

-Aquest Casal gaudeix d'una seu pròpia en un lloc cèntric de la ciutat amb sala d'actes, biblioteca, cuina i terrassa. El nostre Casal rep regularment el seu Butlletí. El Pere va mostrar al Consell el més recent.

-El Pere va quedar encantat de la cordial hospitalitat l'amabilitat amb que va ser tractat.

Nous becaris Balsells- projectes

-El Pere es posarà en contacte amb Roger Rangel pel llistat Becaris Balsells 2012-2013 a UCI. Els informarà també de tasques de l'aplec.

Festa de Nadal

-Després de considerar varíes opcions es segueix continuar fent la festa de Nadal al Carriage Room del Rancho. Es celebraria el primer diumenge de desembre (2 de desembre). La Montse ja

ha fet la reserva del local.

-L'Anna esmenta que abans de comprar els regals que reparteix el Santa Claus del Casal pels nens caldria fer un pressupost i tenir un límit de despesa per regal.

Propera reunió del Consell

-Es celebrarà el 30 de setembre donat que el primer diumenge de mes és el dia de l'aplec.

Reunió Consell

4 de novembre, 2012, 10:00AM

18127 Alameda

Los Angeles, Ca. 90220

Assistència:

Montse Jason, Eli de Val, Laia Vicens, Ornella Torralba, Carme Roig, Anna Torrents, Pere Garriga, Quim Vallvé, Norma Vargas

Agenda

- Eleccions Parlament 25 de novembre
- Justificació de la Subvenció 2012.
- Subvencions 2013
- Nomenament de secretari/a interina
- Omplir el SI-100, Statement of California Corporation Information
- Obra de teatre: Lions.
- Butlletí 87
- Estat de comptes: Balanç Aplec de Tardor
- Preparació i organització de la Festa de

Nadal del 2 de desembre

- Assemblea general de socis 2012

Eleccions Parlament 25 de novembre

- L'Anna Torrents enviarà l'enllaç d'Internet per a poder votar a les eleccions parlamentàries.

Justificació de la Subvenció 2012.

Subvencions 2013

- Anna Torrents ha preparat la justificació de la subvenció del 2012 a la Generalitat.
- El Pere l'ha firmat i tramès
- El Pere ha tramès a la Generalitat la factura de la Fira de Llibres que faltava.
- L'Anna demana al Pere que posi en el DropBox del Casal la justificació escanejada.

Nomenament de secretari/a interina

- S'aprova l'Anna Torrents com a secretaria interina per a substituir a la Raquel Villero que ja no viu a Califòrnia.

Omplir el SI-100, Statement of California Corporation Information

- El Pere omplirà el formulari SI-100 de l'Estat de California: Informació de Corporacions.

Obra de teatre: Lions.

- S'aprova ajudar al director de teatre Tom Bentley-Fisher a fer una lectura de l'obra teatral catalana traduïda a l'anglès: Lions. El director voldria fer contactes amb persones que el podrien ajudar a muntar l'obra més endavant.

- Es proposa fer la lectura el gener del 2012.

- Es faran els següents contactes:

Redcat: Ornella

UCLA: Pere

UCI: Anna Torrents

Latin American Art: Laia

Butlletí 87

- L'Ornella proposa data la següent programació pel But 87:
- Data límit articles: 9 desembre
- Articles corregits i traduïts: 23 desembre
- Publicació: 23 de gener
- Es proposa buscar anuncis pel butlletí de socis que tinguin negoci. L'Ornella escriurà una carta amb aquest propòsit.
- Caldrà demanar a COPCA si ens poguessin donar un llistat d'empreses catalanes que tenen negoci a Califòrnia. El Pere farà el contacte.

Estat de comptes:

Balanç Aplec de Tardor

- La Norma informa que a l'Aplec de Tardor es va ingressar \$2354 (i. e. \$1634 de dinars, 330 de rifa, 90 de tapes, 378 de begudes) mentre que de despeses hi va haver \$1858 (\$536 menjar (Ingardia Bros) i \$1322 altres). El benefici doncs va ser de \$496.
- En el compte corrent de B of A hi ha \$2413.
- No s'ha pagat encara a l'Anna Papió per

Actes

les classes de català que va ensenyar en el curs 2011-2012. S'aprova que la Norma la pagui immediatament.

- Es discuteixen idees per que el Casal tingui més guanys. El Vallvé proposa presentar-nos al Orange County Food Festival venent paelles. Ell s'informarà dels detalls (data, llicències, condicions...).
- Cal que el Quim Vallvé com a tresorer tingui dret de firma al compte corrent del Casal. El Pere s'informarà de la manera més convenient perque això es pugui efectuar.

Preparació i organització de la Festa de Nadal del 2 de desembre

- La Montse informa que el Carriage Room està reservat pel diumenge 2 de desembre.

Heus aquí com es repartiran les responsabilitats pel dinar:

- Pollastres (10)- Norma
- Scalloped potatoes (8 safates)- Norma
- Sopa de galets amb pilota- Anna (mare de la Laia)
- Monjeta tendra (2 safates) - Anna Torrents
- Amanida (2 safates)- Carme
- Torrons (15-16 caixes)- Laia
- Neules (5-7 pots)- Laia
- Cava (??)- Quim
- Sortit de galetes - Ornella
- Pica-pica (patates fregides, olives, etc)- Carme

- Pa (10 barres)- Eli

Sobre altres activitats de la Festa de Nadal es va acordar:

- Taller de tions-Laia i Damon
- Activitats de Nadal (Laia i Ornella)
- Panera- Carme
- Ja no es farà Santa Claus, vindran els Reis o el Patge dels Reis el mateix dia. La Carme diu que es van comprar unes disfresses de Reis que es van utilitzar per el Cau anys enrere. Es segueix fent el Tió (La Carme comprrà lo del tió)
- Degut a l'economia d'aquest any, el Casal ha decidit que a partir d'ara els regals dels nens els compraran els

mateixos pares. És a dir, si hi ha una família amb dos fills i conviden a un amic, aquesta família s'encarregarà de comprar tres regals en funció de l'edat i els gustos dels nens. Els pares s'encarregarán de posar el nom complert a cada regal perquè el patge o el rei identifiqui el regal sense cap problema. El Cau s'encarrega de comprar 4 regals en cas que vingui algun convidat i no hagi comprat cap regal pel nen.

- Tots els regals, tant els dels pares com els del Cau no han de passar de \$12.
- L'Anna Batet o alguna persona que ella designi del Cau haurà de fer una carta en català i anglès perquè la puguem enviar al "tothom". Una vegada estigui redactada es pot enviar a l'Anna Torrents perquè la pugui corregir. Ella l'enviarà a l'Ornella perquè la pugui enviar al "tothom". S'ha de fer el més aviat possible.

Assemblea general de socis 2012

- Es proposa fer la propera assemblea general de socis el febrer del 2013.

BUTLLETI (2014)

ORNELLA TORRALBA
ornellat@hotmail.com

VOCALIES GENERALS

PATRICIA HERNANDEZ (2012)

pati.prof@runbox.com

ELI DE VAL (2012)

Californiabcn@gmail.com

LAIA VICENS FUSTE(2012)

laiaavicensfuste@hotmail.com

NORMA VARGAS

nclemoine@sbcglobal.net

(*) Secretaria interina fins eleccions 2012

COMISSIONS

1. Administració (secretaria, relacions amb Generalitat): Garriga/Vargas /Vallvé. Subvencions. Estat de Comptes. No hi ha notícies de la Generalitat

2. Butlletí: Torralba/ Torrents/Roig

3. Cau: Batet/Roig/Alba

4. Activitats Culturals: Cucurny/Laia Vicens/Eli de Val.

5. Festes i Aplecs: Montse/ Laia Vicens/ Roig/Vicent Mas

6. Classes de Català: Torrents/Papió

7. Web: /Torralba/Roig

8. Becaris: Martí

CONSELL 2012

PRESIDENT (2014)

PERE GARRIGA pcgarriga@cs.com

VICE PRESIDENT (2012)

ANNA TORRENTS torrents.anna@gmail.com

SECRETARIA (*) (2012)

ANNA TORRENTS torrents.anna@gmail.com

TRESORER (2014)

QUIM VALLVÉ

joaquin@helainternational.com

RELACIONS PUBLS. (2012)

ANNA BATET

Anna_Batet@cox.net

CULTURA (2014)

MARIUS CUCURNY

mcucurny@cccd.edu

ACTIVITAT SOCIALS (2012)

MONTSE JASON

montsef@earthlink.net

Activitats recreatives del Casal

Aplec de Tardor 2012 Rancho Dominguez

Carme Roig

El dia 7 d'octubre, una vegada més, els catalans, amics i simpatitzants ens vam reunir al parc del Rancho Domínguez per celebrar l'entrada de la tardor.

Era un dia una mica especial pels culés que hi ha al sud de Califòrnia. El FC Barcelona jugava contra el Reial Madrid. Molts d'ells es van preguntar què farien aquell dia: Anaven a l'aplec del Casal, es quedaven a casa, o anaven a algun altre lloc on retransmetrien el partit del Barça-Madrid, el famós clàssic!!!?

L'equip organitzador de l'aplec va actuar ràpidament i es va decidir que es portaria una pantalla gran al Rancho i que qui volgués, el podria veure allà. Hi hauria tapes, sangria i cervesa estrella per anar degustant durant el partit.

Moments emocionants quan el Barça va marcar, però al final no va guanyar! Què hi farem! Va ser un bon partit!

Tot seguit, l'equip de joves estudiants amb la Montse Franch Jason que anava guiant, van començar les tres paelles. Mentrestant els més menuts es distreien fent activitats manuals i els pares i amics feien petar la xerrada.

Una vegada més, el temps ens va acompanyar amb una temperatura perfecte! Després de dinar, es van fer unes rotllanes i es van ballar unes quantes sardanes. Per acabar el dia la típica rifa. Primer premi! Un pernil!!!! Que aquesta vegada va tocar a la Natàlia V. Ella va ser la que va portar la pantalla de televisió, així que, gràcies Natàlia i gaudeix del pernil!

CASAL'S RECREATIONAL ACTIVITIES

AUTUMN PICNIC 2012 RANCHO DOMINGUEZ

Carme Roig

On October 7, once again, Catalans, friends and sympathizers gathered at the park grounds of Rancho Dominguez to celebrate the start of autumn.

It was a special day for the many Barça football team fans of Southern California. Barcelona FC was playing Real Madrid. Many were asking themselves on that day: should we go to the picnic or stay home or go to some other location where the game was being broadcast so as to not miss this famous classic!!!

So the organizing team of the picnic acted quickly and decided to set up a large screen TV at the Rancho so anyone attending could watch the game there. There would be tapas, sangria and beer available to accompany the game too. There was great excitement when Barça scored, but at the end it did not win! Well so be it! It was a good game!

Immediately after, the young students, guided by Montse Franch Jason, started the three big paellas. In the meantime the younger attendees were being entertained doing different manual activities while the parents were engaging in their conversations.

Once again, the weather cooperated and the temperature was perfect! After the meal, we formed the circles to dance a few sardanas. To end the day we had our traditional raffle. The first prize was the ham!! A whole cured ham leg!! This time the winner was Natalia V. She was the one who brought the TV, so, thanks to you Natalia and enjoy the ham.

Activitats recreatives del Casal

Panellets 2012

Carme Roig

Per molts de nosaltres que vivim fora de Catalunya des de fa anys i pels que no en fa tants, quan arriba l'1 de novembre ens entra la nostàlgia, i sembla que, si no mengem uns quants panellets, ens falti alguna cosa. És clar, aquí no és tan fàcil. Si vols menjar panellets, els has de fer. Un truca a l'altre i aquest a un altre i en poca estona es decideix de trobar-nos a casa d'algú, cadascú portarà algun ingredient i així comença la panellatada. Aquest any ho vam fer a casa de la Laia i el Damon. Els més menuts miraven i els nens més grandets s'ho van passar d'allò més bé preparant la massa, fent boletes, posant pinyons, etc. També vam fer castanyes al forn i moniatos. Quan els panellets van ser cuits, ens els vam menjar i vam brindar amb un bon cava català.

PANELLETS 2012

Carme Roig

For many of us who have been living away from Catalonia for many years and for those even who have not been away that long, when November 1 comes along we become nostalgic and feel that if we do not eat a few panellets (ground almond and flour finger cakes) something is missing. Of course, that isn't easy. If you want to eat panellets you have to make them. One calls another and she another and in no time we decide to meet at someone's home, each bringing along one of the ingredients and thus start our panellet feast. This year we did it at Laia and Damon's home. The younger kids only watched but the older ones had a lot of fun helping to prepare the batter, rolling the cake balls, and putting on the pinion seeds. We also baked some chestnuts in the oven together with yams. When the panellets were ready we ate them and toasted with a good Catalan cava.

Bona teca

Casal's recreational activities

Festa de Nadal 2012

Carme Roig

El dia 2 de desembre el Casal va celebrar la tradicional festa de Nadal. El nens, els reis de la festa, van fer tallers de manualitats nadalenques. Cada nen, va fer el seu propi tió, el seu pessebre i un ornament per penjar a l'arbre de Nadal. Just després de dinar, el tió del Casal va cagar llaminadures per tots els nens tot cantant la cançó del caga tió, caga torrons.... Més tard, i com a novetat, aquest any, enllloc del Pare Noel, van arribar tres patges reials de part de ses majestats els reis d'Orient. Van portar un regalet per cada nen que va assistir a la festa. Tots vam gaudir d'una bona tertúlia, un bon dinar; sopa de galets de l'Anna Fusté, pollastre farcit, verdures, i de postres, neules i torrons i el típic brindis per desitjar-nos unes bones festes i millor any nou 2013.

CHRISTMAS PARTY 2012

Carme Roig

On December 2 Casal celebrated its traditional Christmas party. The children, the kings of the party, were kept busy at a Christmas manual shop. Each child made his own tió (Catalan Yule log), his own nativity scene and ornaments to hang on the Christmas tree. After the meal Casal's big tió rendered its bounty of candies for all the children as they sang the traditional song: "Caga tió, caga torrons..." Afterwards we had a novelty. Instead of Santa Claus, the pages of the Three Kings of Orient arrived. They brought a small gift for each child that attended. We all had good conversations among ourselves, and a good meal: the traditional big noodle soup (cooked by Anna Fuste), the stuffed chicken, the green vegetables and the desert of neules (rolled hazelnut wafers) and torrons (hard honey-almond pastry) and the typical toast to wish one another a Merry Christmas and a Happy New Year 2013.

Dinar de la Beca Balsells a UCI

Pete Garriga

Cada any la Henry Samueli School of Engineering de la University of California Irvine ofereix un dinar en honor al Pere Balsells. El Pere, passat president del Casal, ha dotat amb la Beca Balsells a estudiants graduats d'escoles d'enginyers catalanes des de 1996. Des de llavors s'han atorgat 94 beques Balsells. El Dr. Roger Rangel, director del programa, juntament amb el Degà de l'Escola d'Enginyers Gregory Washington, van presentar l'esdeveniment. Com en anys anteriors, vaig tenir l'honor d'ésser-hi invitat i assistir al dinar.

Qualsevol que hagi assistit a un dels aplecs del Casal s'ha adonat de la gran ajuda que aquests estudiants proporcionen a la nostra associació. Ens ajuden a penjar senyeres i decoracions, moure i netejar taules i bancs, muntar l'aparell d'alta veus, i per últim i molt important, cuinar les delicioses paelles que servim. Anys anteriors també ajudaven amb la publicació dels nostres butlletins, dissenyant la nostra web i ensenyant classes de català a Orange County. No hi ha dubte que han estat un gran recurs per a nosaltres.

Recordo molt bé el dia, a començaments dels anys 90, quan el Pere em va comentar en un aplec una bona idea que tenia per ajudar alhora al Casal i als estudiants enginyers catalans. Va fundar la Beca Balsells el 1995 i una de les condicions era que els estudiants dediquessin mensualment algunes hores a treball comunitàri per Califòrnia (com ajudar el Casal) mentre gaudissin de la beca.

El programa va començar lentament. El Pere va aconseguir que el Departament d'Educació i Recerca de la Generalitat invertís el 50% del cost del programa, així doblant el seu impacte. Al Pere, li agrada començar les coses a poc a poc, cultivant-les i observant com creixen. Aquest ha estat el lema dels seus èxits industrials i la Beca Balsells no n'és una excepció. L'any 96 el programa va co-

mençar amb els primers dos becaris: en Sergi de Miguel i el José Miguel Pulido. La idea del Pere era donar l'oportunitat als estudiants catalans de veure com funcionava la tecnologia americana, i Orange County, on està ubicada la UCI en seria una bona mostra. Amb aquesta experiència americana esperava que els estudiants tornessin a Catalunya a ajudar a dirigir projectes en camps similars. Pel Pere, aquesta seria una de les maneres de compensar, tant als EEUU com a Catalunya, les oportunitats i èxits que ambdós li havien proporcionat durant la seva vida.

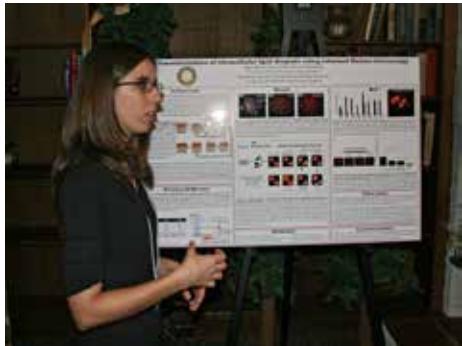
El Degà Washington tot presentant en Balsells durant el dinar va dir que la Beca Balsells és la de més èxit, la millor dotada i la de més llarg i continuo suport comparat amb cap altra beca de l'Escola d'Enginyers i segurament de tot els campus de UCI. Ha produït 84 becaris màsters i doctorat i 10 post doctorats en enginyeria, ciències de computació i bioenginyeria. Les 8 beques atorgades el 2012 han estat a Eric Arnal (Aeronautica UPC Terrassa), Victor Benito (Industrial UPC Barcelona), David Escofet (Industrial UPC Terrassa), Sergio Gago (Industrial UPC Barcelona), Joan Giner (Telecom UAB), Roger Lloret (Civil UPC Barcelona), Albert Sans (Aeronautica UPC Terrassa) and Nicolas Valle (Industrial UPC Terrassa).

Des de l'any passat s'ha establert un nou tipus de beca Balsells, l'anomenada Beca Balsells del Programa de Mobilitat. Aquests són estudiants d'últim curs de les escoles d'enginyeria catalanes que fan el projecte fi de carrera a UCI. Set d'elles foren atorgades l'any passat i alguns d'ells com ara l'Eric Arnal, David Escofet, Albert Sans i Nicolas Valle han continuat amb estudis de postgrau i actualment són becaris Balsells a UCI. Tres nous becaris de final de carrera s'hi han afegit a la tardor del 2012, que són: Anna Güell (UPC Barcelona), Joan Santacana (UPC

Aeronautica Terrassa), i Laia Torregrosa (UPC AeronauticaTerrassa).

Durant el dinar el Dr. Lluís Jofre, el Director General de Universitats de la Generalitat, va fer una intervenció. Va parlar del sistema universitari català, de les seves iniciatives per a atraure més estudiants de l'estrange i dels seus principals assoliments. Catalunya compta amb 12 universitats, vuit d'elles estan a Barcelona i les altres repartides entre Girona, Lleida, Terrassa i Tarragona. De les 12 quatre són privades i les vuit restants públiques (una d'elles és per Internet). Quatre de les universitats catalanes estan classificades entre les 50 millors del món. En enginyeria la UPC, la UB i la UAB, en aquest ordre, estan classificades com les millors d'Espanya entre el 2007-2011. Catalunya té més de vuit mil companyies que fan recerca i desenvolupament. El pressupost R&D del 2010 fou de 3.2 mil milions d'euros. El 36% de les companyies d'exportació es troben a Catalunya així com 3 mil companyies estrangeres, per tant, amb això es demostra una important orientació cap a l'exterior. El Consell de Recerca Europeu ha classificat Catalunya tercera en recerca entre les nacions de la Unió Europea. La presència d'estudiants d'altres països depèn del grau. Pel diploma de 'bachelor' representen menys del 4%, però pel màster i pel doctorat el 24% i el 40% són estudiants estrangers, respectivament. Actualment el 35% de les classes de postgrau s'imparteixen en anglès. Finalment el Dr. Jofre va presentat un esquema de les iniciatives del govern per a reforçar la innovació científica i industrial a mida que ens atansem al 2020. Entre elles hi ha l'anomenada Barcelona KEY que té com a objectiu atraure institucions públiques i privades de reputació internacional en els camps de la innovació. El centre d'aquesta iniciativa s'ubicaria al Fòrum de Barcelona on la Diagonal es troba amb el riu Besòs.

Abans del dinar, els Becaris Balsells del 2012 van presentar al públic concorrent una sessió de pòsters. Cada pòster resumia la recerca i els resultats dels projectes de cada becari. Els vaig trobar molt interessants i estimulants. Vaig estar una estona aprenent com es poden detectar gotes de lípids a la sang usant tècniques de microscòpia Raman, una tècnica que es podria usar per a detectar in situ nivells de colesterol, que presentava l'Alba Alfonso i, en un altre pòster presentat per Miquel Batallé resumia mètodes per a determinar la rigidesa i la força per agafar un objecte que potser es podria aplicar a robots per a assistir a persones discapacitades.

Alba Alfonso

BALSELLS FELLOWSHIP LUNCHEON

AT UCI

Pere Garriga

Every year the Henry Samueli School of Engineering of the University of California Irvine hosts a luncheon to honor Pete Balsells. Pete, a past president of Casal, instituted the Balsells Fellowship for engineering students from Catalonia in 1996. Since then 94 such Balsells fellowships have been awarded. Roger Rangel, the director of the fellowship program, together with School of Engineering Dean Gregory Washington presented the event. As in other years, I was invited and attended.

Anyone who has been to Casal's picnics is aware of the tremendous help these students provide our club. They help set up the flags and decorations, move and clean the tables and benches, set up the audio system, and last but not least, cook our delicious paella-rice dinners. Over the years they have also helped Casal with the publication of its newsletter, setting up its internet website and providing Catalan classes in Orange County. No doubt they have been a great resource for us.

I remember very well the day, back in the early 90s when Pete approached me say he thought he had a good idea on how he could help Casal and Catalan engineering students at the same time. He instituted the Balsells Fellowship in 1995 and required the students to dedicate some hours every month to community work (such as helping Casal) while in California.

The program started slowly. Pete got Catalonia's Education Department of Research and Development of La Generalitat to invest 50% of the program's cost, thus greatly increasing its effectiveness. Pete likes to start things small, nurse them along and watch them grow. That has been a hallmark of his business success and the Balsells Fellowship would be no exception. In 96 the program started with two fellows: Sergi de Miguel and José Miguel Pulido.

Pete's idea was to expose Catalan students to US technology, Orange County's burgeoning research and innovative product development centers being a prime example, with the hope that some of the fellows would return to Catalonia to help lead it in similar fields. This would be Pete's way of repaying both the US and Catalonia for the opportunity and successful life they have afforded him.

Dean Washington, in presenting Pete at the luncheon said the Balsells Fellowship is the most successful, well endowed and with longest continuous support of any other in the School of Engineering and perhaps the entire UCI campus. It has produced 84 masters and PhD fellows and 10 post doctoral research fellowships in engineering, computer and bioengineering sciences. Eight 2012 UCI Balsells Fellowships were awarded this year to Eric Arnal (Aeronautical UPC Terrassa), Victor Benito (Industrial UPC Barcelona), David Escofet (Industrial UPC Terrassa), Sergio Gago (Industrial UPC Barcelona), Joan Giner (Telecom UAB), Roger Lloret (Civil UPC Barcelona), Albert Sans (Aeronautical UPC Terrassa) and Nicolas Valle (Industrial UPC Terrassa).

And since last year a new type of Balsells fellowship has been added at UCI, the so-called Balsells Mobility Program Fellows. These are engineering student seniors from Catalan campuses which are doing their senior project at UCI. Seven of these were awarded last year and some of those such as Eric Arnal, David Escofet, Albert Sans and Nicolas Valle are continuing this year at UCI as graduate school Balsells Fellows. For the fall of 2012 there are three mobility seniors: Anna Güell (UPC Barcelona), Joan Santacana (UPC Aeronautica Terrassa), and Laia Torregrosa (UPC AeronauticaTerrassa). This year's keynote speaker was Dr. Lluís Jofre, the Director General for Universities of the Catalan Government. He discussed the Catalan university system and its initiatives for attracting an international student population and its key projects to

Balsells Fellowship Luncheon at UCI

Pete Garriga

accomplish this. Catalonia has 12 universities, eight of which are in Barcelona and the rest in Girona, Lleida, Terrassa and Tarragona. Of the 12, four are private and eight are public (one of which is on-line). Four of the Catalan universities rank among the top 50 of the world universities. In engineering UPC, UB and UAB, in that order ranked highest in Spain for the 2007-2011 academic years. Catalonia has over eight thousand companies doing innovative research and development. R & D funding in 2010 was 3.2 thousand million euros (3.2 billion euros in US parlance). 36 % of Spain's export companies are located in Catalonia as are more than 3 thousand foreign firms, indicating a strong international outlook. In terms of research grants awarded by the European Research Council Catalonia ranked third among the countries in the European Union. International presence of students in Catalonia depends on the degree level. For a bachelor degree less than 4% are foreign students whereas for a masters 24%, and for a PhD 40% are foreign. At present 35% of graduate level classes in engineering are taught in English in Catalan universities. Finally Dr. Jofre

presented the outline of new initiatives to strengthen Catalan science and industrial innovation as we move toward 2020. Among these is the so called Barcelona KEY (Knowledge Economy Yard) whose aim is to attract public and/or private institutions of international renown in the field of knowledge and with a solid relevant history in their area of activity. The center of this initiative would be located at the Barcelona Forum grounds where Diagonal meets the Besos river.

Before the luncheon the 2012 Balsells Fellows presented a poster session to the guests. Each poster summarized the research and results of the projects in which each of the fellows were engaged. I found each very interesting and stimulating. I spent some time learning about how to detect lipid droplets in the blood stream using Raman microscopy, a potentially useful technique for directly measuring cholesterol levels which Alba Alfonso presented and a method of determining stiffness and grip force presented by Miquel Bataille which perhaps will find applications for robots assisting handicapped persons.

D'esquerra a dreta: Lluís Jofre, Roger Rangel, Pete Balsells, Dean Washington

Apunteu al calendari Save the Date

20 de gener DINAR DE DONES
January 20th LADIES BRUNCH

17 de febrer CAMINADA
(Iloc a concretar)
February 17th HIKE
(place to be announced)

20-21 d'abril FIRA DEL LLIBRE
April 20-21st BOOK FAIR

Spring Picnic
Aplec de Primavera

Totes les dates seran actualitzades a través
del nostre correu electrònic i Facebook.
All the dates will be posted through our email
blast and Facebook.

Tots els becaris :
D'esquerra a dreta: Pau Haro, David Garrido, Núria Codina, Rob Davis, Sharon Powers, Xavi Espinet, Alex Caicedo, Marc Vera, Josep Casamada, Lledó Esquerra, Jose Navas.

Nous becaris
D'esquerra a dreta: Josep Casamada, Xavi Espinet, Núria Codina, Jose Navas, Alex Caicedo.

2012 Becaris Balsells

University of Colorado – Boulder

ALEJANDRO CAICEDO RAMÍREZ

Alejandro Caicedo Ramírez va néixer a Colòmbia el 1988. Tenia set anys quan la seva família es va traslladar a Barcelona. El 2010 es va

graduar en enginyeria, en l'especialitat de química industrial, a l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial de Barcelona (EUETIB), UPC. El 2012 va rebre el màster en biotecnologia molecular de la Universitat de Barcelona.

Durant el màster l'Alejandro va estudiar a Finlàndia amb el Programa Erasmus, i va treballar d'inspector ambiental en el control de deixalles per Clabsa, la companyia responsable de les clavegueres municipals de Barcelona. En el decurs del màster, va ser investigador del Grup de Recerca de Biotransformacions i Bioactivitat del Centre Superior de Investigacions Científiques (CSIC).

El 2012, l'Alejandro va rebre la Beca Balsells per estudis de màster en enginyeria ambiental al College of Engineering and Applied Science a la University of Colorado de Boulder.

A l'Alejandro, li agrada fer esport muntanyenc, especialment escalades, senderisme i esquí. També gaudeix viatjant i descobrint llocs nous i persones interessants.

Alejandro Caicedo Ramírez was born in Colombia in 1988. When he was seven, his family moved to Barcelona. In 2010, he graduated with a technical engineering degree in industrial chemistry from the Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial de Barcelona (EUETIB), UPC. In 2012, he obtained a master's in molecular biotechnology from the Universitat de Barcelona.

During his graduate degree, Alejandro studied in Finland as an Erasmus Program student, and also worked as an environmental inspector in dumping

control for Clabsa, the official sewage metropolitan company of Barcelona. During his master's, he also was a support researcher in the Biotransformation and Bioactive Molecules Research Group in the Centro Superior de Investigaciones Científicas (CSIC). In 2012, Alejandro received a Balsells Graduate Fellowship to pursue a master's degree in environmental engineering at the College of Engineering and Applied Science at the University of Colorado Boulder. Alejandro enjoys mountain sports, especially climbing, trail running, and skiing. He also likes to spend his free time traveling and discovering interesting places and people.

JOSEP CASAMADA

El Josep va néixer a Castellar del Vallès (Barcelona) el 1986. Té el títol d'Enginyer Industrial de l'Escola d'Enginyeria de Terrassa (EET) i el d'Enginyer Químic de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona, les quals formen part de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

El Josep té una àmplia experiència en recerca internacional; el 2007, al Royal Institute of Technology (KTH – Suècia) desenvolupant cèl·lules-fuel amb muntatge de membranes-elèctrodes i, el 2009, a Eindhoven University of Technology (TUE – Països Baixos) caracteritzant hidrogels sobre bases líquides iòniques.

Va ser enginyer de projectes a la Ioniqa Technologies (Eindhoven, Països Baixos) durant tres anys fent recerca en materials satis. Té experiència dirigint projectes de recerca nacionals i internacionals, amb diverses col·laboracions amb Europa. El 2012, se li va atorgar la Beca de la Fundació Caja Madrid i la Beca Balsells suplementària per a cursar el doctorat en enginyeria química a la University of

Colorado de Boulder.

Al Josep, li agrada viatjar, estar amb amics i fer activitats a l'aire lliure.

Josep was born in Castellar del Valles (Barcelona) in 1986. He holds a technical industrial engineering degree from Escola d'Enginyeria de Terrassa (EET) and a chemical engineering degree from Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona, both from Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Josep has broad international research experience, first in 2007 at the Royal Institute of Technology (KTH – Sweden) developing fuel cells with membrane-electrode assembly and during 2009 at Eindhoven University of Technology (TUE – The Netherlands) characterizing hydrogels based on ionic liquids. He worked as a project engineer at Ioniqa Technologies (Eindhoven, Netherlands) for three years on research and development of smart materials. He has experience in leading national and international research projects, with several collaborations within Europe.

During 2012, Josep was awarded a Caja Madrid Foundation Fellowship and a Balsells Supplemental Fellowship to pursue a PhD in chemical engineering at the University of Colorado Boulder.

Josep enjoys travelling, hanging out with friends, and outdoor activities.

NÚRIA CODINA CASTILLO

La Núria va néixer el 1988 i és d'Igualda (Barcelona). El 2010 va acabar la carrera de Química a la Universitat de Barcelona (UB), i el 2012 va acabar el màster d'enginyeria biomèdica a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i UB. Durant l'estiu del 2011, la Núria va fer recerca durant tres mesos a l' Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) amb una beca de la Catalunya Caixa. Va treballar amb el grup Ultrafast Imaging and Nonlinear Microscopy en que es visualitza el

2012 Balsells Graduate Fellows

University of Colorado – Boulder

Carme Roig

procés espontani de la regeneració de neurones després d'axotomia amb làser. Va desenvolupar el seu projecte de final de màster, un projecte de sis mesos de duració centralitzat en biosensors electroquímics, a l' Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC) en el grup de recerca de nanobioenginyeria.

El 2012, a la Núria se li va atorgar la Beca Balsells pel doctorat en enginyeria química i biològica.

Durant les estones de lleure, la Núria gaudeix amb la companyia dels seus amics ballant i fent activitats a l'aire lliure.

Núria was born in 1988 and is from Igualada (Barcelona). In 2010, she graduated in chemistry from the Universitat de Barcelona (UB), and in 2012 finished her master's in biomedical engineering at the Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) and UB. During the summer of 2011, Núria spent three months doing research at the Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) with a fellowship from Catalunya Caixa. She worked in the Ultrafast Imaging and Nonlinear Microscopy group visualizing the spontaneous process of neuron regeneration after laser axotomy. She developed her final master's project, a six-month long project focused on functionalizing an electrochemical biosensor, at the Institute for Bioengineering of Catalonia (IBEC) in the nanobioengineering research group. In 2012, Núria was awarded a Balsells Fellowship for pursuing a PhD in chemical and biological engineering.

In her free time, Núria enjoys spending time with her friends, dancing, or doing outdoor activities.

XAVIER ESPINET ALEGRE

El Xavi va néixer a Barcelona el 1988 però la seva família es va traslladar a Cardedeu (Barcelona) quan tenia quatre anys, on ha viscut des de llavors. El juliol del 2012 va rebre el títol

d'enginyer civil de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Des de fa uns anys es va sentir impulsat a seguir una carrera acadèmica internacional. El 2010, se li va atorgar una beca mòbil, amb el Programa Euro-Korea de Hidro-Informàtica, per acabar un semestre d'estudis a la Universitat de Incheon de Corea del Sud.

El 2011, va rebre la Balsells per fer el projecte de l'últim any de carrera a la University of Colorado, Boulder. Va participar en el grup de recerca de Franck Vernerey que treballa amb la mecànica de càlcul de materials i estructures biològiques. Després de la bona experiència a CU-Boulder, el Xavi va sol·licitar la Beca Balsells l'estiu del 2012 per a fer el doctorat en enginyeria civil. El seu interès resideix en el modelatge multi-físic d'interaccions cel·lulars amb l'ambient, i treballa novament amb el grup Vernerey.

Al Xavi, li agrada conèixer gent nova, passar estones amb amics, fer excursions i esquiar a les Muntanyes Roccoses.

Xavi was born in Barcelona in 1988, but his family moved to Cardedeu (Barcelona) when he was four, and they have lived there since. In July 2012, he graduated in civil engineering at the University Politècnica de Catalunya (UPC).

Several years ago, he began to feel motivated to gain international academic experience. In 2010, he was awarded a mobility scholarship, the Euro-Korea Hydro-informatics Program, to complete a semester in the University of Incheon in South Korea. In 2011, he also was awarded with a Balsells Undergraduate Fellowship for a semester to complete his senior thesis at the University of Colorado Boulder. He joined Franck Vernerey's research group to focus on the computational mechanics of biological materials and structures.

After having a great experience at CU-Boulder, Xavi applied for a Balsells Fellowship in the summer of 2012 to pursue a PhD in civil engineering. His research interest is in

the multiphysics modeling of interactions of cells with their environment, and he is again working with Vernerey's group. Xavi enjoys meeting new people, hanging out with friends, and hiking and skiing in the Rockies.

JOSE ANTONIO NAVAS MOLINA

El José va néixer a Tarragona el 1989. El juliol del 2012 va acabar la carrera de ciències de computació a la Facultat Informàtica de Barcelona (FIB) de la UPC. Durant l'últim semestre abans de la graduació va treballar amb el professor Rob Knight desenvolupant la programació de QIIME.

Se li va atorgar la Beca Balsells d'últim any de carrera la primavera del 2012 per a fer recerca pel seu projecte final de carrera al College of Engineering and Applied Science de UC-Boulder. Després se li va atorgar la Beca Balsells per a seguir el doctorat en ciències de computació a la mateixa universitat.

Al José li agrada jugar a tennis, escoltar música, llegir i reunir-se amb amics.

Jose was born in Tarragona in 1989. In July 2012, he graduated in computer science from the Facultat Informàtica de Barcelona (FIB) at the Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). During the last semester of his undergraduate studies, he worked with Associate Professor Rob Knight in the development of the QIIME software.

He was awarded a Balsells Undergraduate Internship in spring 2012 to develop his final degree project at the College of Engineering and Applied Science. He also was awarded a Balsells Graduate Fellowship in 2012 to pursue a PhD program in computer science at CU-Boulder.

Jose enjoys playing tennis, listening to music, reading, and meeting with his friends.

Grup Dansaire Catalunya

Fem Memòria

Joan Comellas, Director del Grup Dansaire

Després de les actuacions de l'any 1995/96, actuàrem a San Marino i dues vegades a la Festa Campestre de la Casa d'Espanya, lloc que vàrem ser convidats tres anys seguits, cosa que demostra l'expectació que vàrem adquirir els primers anys.

També vàrem actuar en l'homenatge que es va fer a la parròquia de Mossèn Duran a East Los Angeles. Va ser molt emotiva també. Fórem molt ben rebuts i aplaudits. Veureu unes fotos de nosaltres sumant-nos a l'homenatge.

També hi veureu alguna foto de la ballada a Santa Barbara, al mes juny, amb l'assistència del Sr. Cònsol General d'Espanya i la seva esposa, amb motiu de la celebració de l'aniversari de la fundació de la missió.

El 14 de novembre de 1996, actuàrem a la residència del Cònsol General d'Espanya en una festa que va organitzar per celebrar el "Día de la Hispanidad", amb bona assistència d'autoritats i de públic.

L'any 1998 celebràrem la Festa de la Sardana a Huntington Beach, amb una assistència molt gran i ballant al final una sardana multitudinària amb la majoria dels assistents a aquesta festa catalana. Aquell dia, les germanes Josefina i Rosa Maria, ballaren una Jota Catalana en record a la seva mare que havia mort uns dies abans.

Una forta abraçada com sempre.

**GRUP DANSAIRE CATALUNYA
LET'S REMEMBER
Joan Comellas
Director of Grup Dansaire**

After the performances of 1995/96 we had a number of appearances. We performed in San Marino two more times at the picnic of Casa de España, having been invited there three years in a row further demonstrating the expectation that we developed during our first years.

We also performed at a homage given to Father Duran at his parish church center

in East Los Angeles. It was very emotional. We were well received and applauded. I have included a few of the photos taken at this event.

I have also included pictures of our performance at Santa Barbara, in June, with the Consul of Spain and his wife in attendance, in commemoration of the founding of the mission.

On October 14, 1996, we performed at the home of the Spanish Consul in Los Angeles at a party given to celebrate Columbus Day, with a good attendance of different authorities and public.

In 1998 we celebrated the Day of the Sardana in Huntington Beach, with the attendance of many spectators. We danced a very large sardana with everyone invited to join. On this day the Josefina and Rosa Maria sisters danced a Catalan Jota in memory of their mother who had died a few days before.

My affection to all of you always.

Lleons a Califòrnia

Tom Bentley

Tom Bentley-Fisher, el director artístic de Tant per Tant, una companyia internacional de teatre dedicada a la producció i intercanvi d'obres de teatre entre Catalunya i Nord Amèrica, ve a Los Angeles el gener per a presentar una peça de l'autor català Pau Miró. Tom Bentley-Fisher és actualment a Barcelona treballant amb la fundadora i traductora de Tant per Tant, Elisabet Ràfols, on estan acabant la Connexió Canadenca, un projecte que ha portat a autors de teatre canadencs amb les seves obres a diverses ciutats catalanes. Aquest projecte ha vingut a continuació de la Connexió Catalana, un altre projecte que va portar a tres autors catalans amb les seves obres traduïdes a l'anglès al Canadà.

Pau Miró, un dels autors catalans més rellevants de l'actualitat, està agafant una ràpida reputació internacional. Tom està content de tenir els drets d'estrenar la versió anglesa de la trilogia de les obres de Miró: Búfals, Lleons i Girafes. Les tres obres tracten les diferents generacions d'una mateixa família que dirigeix una bugaderia a Barcelona, però cada peça s'explica amb un estil diferent. Lleons és una obra teatral de misteri. Tot i que és divertida i còmica, l'obra presenta la violència que comporta l'opressió i la pobresa. Dóna una comprensió única de la necessitat de la família, no importa la forma que assumeixi. Tom creu que les obres de Pau Miró estan encarades a generar una nova comprensió de les qüestions universals, i creu que és essencial, en la nostra corrent social i clima polític, compartir idees d'altres cultures d'arreu del món.

En les ciutats canadenques Tant per Tant ha intentat sempre associar-se amb comunitats catalanes. Tom vol fer el mateix aquí. El gener reunirà a actors de Califòrnia per a presentar una lectura professional de l'obra que tindrà lloc a Can Balsells el diumenge 27 de Gener a les 2 de la tarda. Amb l'interès i l'ajuda de

la comunitat catalana Tom tornarà a la primavera per a muntar l'estrena mundial en anglès de Lleons.

Veniu a escoltar la lectura de l'obra. La idea és introduir l'obra abans de la seva producció. També podeu venir a sentir a Tom explicar els seus projectes a Catalunya, que han inclòs dirigir pel Festival Grec, fer intercanvis amb la seva companyia i els seus plans per Lleons a Califòrnia.

Per a més informació sobre Tant per Tant i les obres que han presentat a Catalunya consulteu la pàgina web:
<http://tantpertant.ca/>

NOTA: Es requereix confirmació d'assistència. Si us plau truqueu al Pere Garriga al 310 640 8847.

LIONS IN CALIFORNIA

Tom Bentley

Tom Bentley-Fisher, artistic director of Tant per Tant, an international theatre company dedicated to the production and exchange of Catalan and North American plays, is coming to Los Angeles in January to introduce the work of Catalan playwright Pau Miró. He is presently in Barcelona with Tant per Tant's founder and translator Elisabet Ràfols, where they are completing Connexió Canadenca, a project which brought three Canadian playwrights and their work to various cities in Catalonia. This followed the Catalan Connection, which bought three Catalan playwrights and their translated plays to cities across Canada.

Pau Miró, one of Catalan's most exciting new playwrights, is quickly developing an international reputation. Tom is excited to have the English world premiere rights to his trilogy of plays Buffalos, Lions and Giraffes. The three plays deal with different generations of the same family who run a laundromat in Barcelona, but each play is told in a different style. Lions is set up like a thriller. Although it is entertaining and

funny, the play addresses the violence that can come from oppression and poverty. It brings a unique understanding to the need for family, no matter what form that might take. Tom believes that Pau's plays address ideas that bring new understanding to universal issues, and that it is essential in our current social and political climate to share ideas from cultures all across the world.

In Canadian cities Tant per Tant has always tried to form a partnership with the Catalan communities. Tom will be doing the same here. In January he will be bringing California actors together to present a professional reading of the play. This will take place at Pete Balsells' on Sunday 27 at 2pm. With the interest and help from the Catalan community Tom will return later in the spring to mount the professional English world premiere.

Please come to hear the play. The idea is to introduce the work to you before setting up a production. You can also hear Tom talk his work in Catalonia, which includes directing for the Grec Festival, the exchange work the company has done, and his plans for Lions in California.

*For more information on Tant per Tant and the work being done in Catalonia, please go to the website
<http://tantpertant.ca/>*

NOTE: Confirmation of attendance is required. Please, call Pere Garriga at 310 640 8847.

Teatre Tant Per Tant

Descripció del projecte Lleons per Pau Miró

Lleons, per Pau Miró

Pau Miró és un autor que està guanyant ràpidament reputació internacional per la manera vital i creativa en què aborda el teatre. Tant per Tant se sent privilegiat d'haver aconseguit els drets de traducció a l'anglès i d'actuació de la seva molt respectada trilogia d'obres: Búfals, Lleons i Girafes. Creiem que aquesta trilogia traduïda per l'Elisabet Ràfols de Tant per Tant, representa la millor de les noves obres de teatre catalanes. Les obres aporten una valentia d'estil i teatralitat que creiem poden provocar i contribuir a les sensibilitats artístiques i socials de la nostra comunitat.

A més de programar el tour per diversos teatres de Catalunya de tres de les nostres obres canadenques durant la segona meitat del 2012, l'Elisabet Ràfols i jo haurem estat a Barcelona aquesta tardor perfeccionant directament amb el Sr. Miró detalls de la traducció i dramatúrgia de la seva obra. Tant per Tant ha concentrat la seva atenció en un petit grup d'autors. És part del nostre mandat ajudar a perfeccionar i a desafiar aquest tipus d'escriptors tant a Catalunya com al Canadà. Voldríem estar de retorn el gener per a dirigir el taller final amb els actors nord americans en preparació a la producció i fer tour el juny.

A la temporada passada vam traduir, perfeccionar i produir Búfals, la primera obra de la trilogia. L'obra va tenir una delitosa presentació a Persephone a Saskatoon el maig del 2012.

Tot i essent part d'una trilogia, cadascuna de les obres s'ha estrenat per separat al prestigiós Teatre Grec de Barcelona. Les tres obres estan escriptes en estils diferents. Totes tenen però en comú la manera en que investiguen les relacions entre animals i característiques humanes i la manera que aborden qüestions de l'abandó en un ambient urbà hostil. Les seves diferències rauen en la manera peculiar que tracten el problema. Búfals és una peça caòtica sobre dos joves ger-

mans abandonats pels seus pares en una bugaderia, Lleons és una peça d'intriga i assassinat dels mateixos pares en un temps anterior i en la mateixa bugaderia, i Girafes, l'obra final, és un vodevil que observa el que passa quan unes girafes s'apoderen de la bugaderia. Un dels aspectes més interessants de la trilogia és la manera en que el Sr. Miró es nega a seguir les regles de teatre.

Lleons és una obra d'intriga sobre un jove que arriba a la bugaderia amb la camisa tacada de sang ben entrada la nit. Allí es troba acollit per una família estranya en un barri estrany, que reben convidats imprevistos a qualsevol hora del dia. L'obra es centra contra el terror del carrer, on només l'església i la sala de bingo operen com a llocs que ofereixen seguretat. L'argument tracta sobre una dona atrapada en una cadira de rodes, la confusió entre un gos mort i un venedor de cocaïna mort, una petita bossa de sang que sobresurt de sota una rentadora, i un inspector a qui li agraden els tangos; l'obra observa la violència a través de la tendresa, la tristesa per l'alegria, i la necessitat de trobar la veritat a través de la música i dansa de la India. L'obra sorprèn i és teatral. Ens fa l'efecte que serà un repe de tant pels actors com pel públic, aportant altra vegada una nova sensibilitat teatral d'una altra cultura a Nord Amèrica.

Considerem Lleons com una extensió important de Búfals. La primera obra no amaga la violència. A Lleons però, la violència és interna. Novament el repartiment consisteix en cinc actors, que hauran d'entrar en territoris emocionals normalment estranys a les sensibilitats nord-americanes. Segueix impulsos que a vegades són difícils d'entendre, i aterren en passions que podrien semblar contradictòries en una investigació lineal. Ens sembla que l'obra ressona i al mateix temps examina comportaments que generalment jutgem malament, i

que mira des d'un nou i hipnòtic punt de vista. Investigar la tensió i energia entre la vida interior i exterior dels personatges i com gestionen entre ells els seus afers seran parts essencials de l'èxit de l'obra. L'obra és valenta, no sentimental i intransigent.

Després d'haver treballat a Barcelona durant un període que s'ha allargat tres anys, recentment hem tornat a portar a l'escena la versió espanyola de la Il·lïada per a un festival internacional a Mèrida i amb aquesta experiència ens hem desafiat amb noves maneres de presentar teatre. Esperem que a la presentació de Lleons puguem aportar aquestes noves experiències a la producció. A més de l'intercanvi i la producció d'obres de teatre, el mandat de Tant per Tant també inclou l'oportunitat d'explorar noves formes de presentació teatral en l'àmbit internacional.

Un es pot preguntar per què hem decidit col·laborar i crear intercanvis artístics entre dues parts tan diferents del món. Molta gent ni sap on és Catalunya. Creiem que per ser internacionals hem de començar per empapar-nos de la cultura i llengua que coneixem. El compromís que tenim amb aquestes dues nacions, degut a l'associació entre la Elisabet Ràfols i jo, ens permet explorar les cultures detalladament, donant-nos un gran abast per descobrir no solament el que és corrent, sinó les contradiccions.

Tant Catalunya com Canadà lluiten per la seva identitat. Ambdues són nacions un tant dividides per la llengua i sensibilitats. Les dues estan cercant maneres de preservar i viure en concòrdia. Però les prioritats i les formes d'expressió són obviament diferents. En quant a teatre, Catalunya, en el millor dels casos, aporta atreviment en la producció i la lletra que creiem poden desafiar a molts aquí en el nostre país. Al Canadà hi ha una empenta cap a la veritat interna i a la integritat que creiem pot inspirar els artistes catalans.

Teatre Tant Per Tant

Descripció del projecte Lleons per Pau Miró

Tom Bentley-Fisher, Director artístic

Això no deixa de ser una generalització, però creiem que tenim molt, des dels petits i ambiciosos racons del nostre món a oferir i explorar junts.

Tant per Tant s'acosta al final del seu programa de tres anys d'intercanvi, portant autors i les seves obres a les dues comunitats. Estem ara explorant maneres d'obrir poc a poc el nostre mandat a altres nacions. Per ara aquest projecte és la component clau de la nostra programació i d'aconseguir el que ha estat uns meravellosos tres anys de col·laboració.

Conjuntament amb els millors actors que hem pogut trobar, és la nostra intenció mantenir la increïble veu vital de l'autor. Degut a la rigorosa manera que hem desenvolupat el procés, i els treballs preparatoris que ja hem establert, confiem que podrem proporcionar una provocadora i emocionant producció original pel públic nord-americà. Estem també pensant presentar-nos a Anglaterra.

TANT PER TANT THEATRE PROJECT DESCRIPTION LIONS, BY PAU MIRÓ

Pau Miró is a playwright quickly gaining an international reputation for his vital and original approach to theatre. Tant per Tant feels privileged to have secured the English

Tom Bentley y Anna Torrents (vice-presidenta del
translation and performing rights to his

highly regarded trilogy of plays Buffalos, Lions and Giraffes. We think this trilogy, translated by Tant per Tant's Elisabet Ràfols, represents the best of new Catalan work. His plays bring a boldness of writing style and theatricality we believe can challenge and contribute to the artistic and social sensibilities of our community.

As well as arranging for three of our translated Canadian plays to tour Catalonia theatres in the latter half of 2012, Elisabet Ràfols and I will be in Barcelona this fall working directly with Mr. Miró on the translation and dramaturgy of the play. Tant per Tant has targeted a small group of playwrights, we want to thoroughly assist develop and challenge in both countries, and working hand-in-hand with the writers and key players is essential to our mandate. It is our intention on our return in January to conduct a final workshop with Canadian/American actors in preparation for the June production and possible tour.

During this past season we translated, developed and produced Buffalos, the first play in his trilogy. The play enjoyed a successful run at Persephone in Saskatoon during May, 2012.

Although part of a trilogy, each of the plays having premiered at the prestigious Grec Festival in Barcelona, the three plays are all written in different styles. Common to all is how they investigate the relationship between animal and human characteristics and how they tackle the issues of abandonment in a hostile urban environment. Their differences are in their uniqueness of approach. Buffalos is a chaotic physical piece about young siblings abandoned by their parents in a laundromat, Lions is a murder mystery about the parents at an earlier time in the same laundromat, and Giraffes, the final piece is a vaudeville looks at what happens when the laundromat is taken over by a group of giraffes. One of the very appealing aspects of this trilogy is how Mr. Miró does not follow any theatrical rules.

Lions is a thriller about a young man who arrives at a laundromat after hours with his shirt stained with blood. He is welcomed by a strange family in a strange neighborhood, who receive unexpected guests at any time of day. The play is set against the terror of the street, where only the church and bingo hall act as landmarks of safety. Although the plot deals with a woman trapped in a wheelchair, the confusion between a dead dog and dead cocaine dealer, a little bag of blood that pokes its way from under a washing machine, and an inspector who likes to tango; the play addresses its violence through tenderness, its sadness through joy, and the need to find some semblance of truth through indie music and dance. The play is surprising and theatrical. We think it will challenge actors and audience, once again bringing a new theatrical sensibility from another culture to Saskatoon.

We regard Lions and important extension of Buffalos. The first play wears its violence on its sleeve. In Lions the violence becomes internal. Again the cast consists of five actors, who will need to engage in emotional territory usually foreign to our North America sensibility. It follows impulses that are at times difficult to understand, landing in a passion that can seem contradictory to linear investigation. I think the play resonates in how it examines behaviour we usually judge badly in a spell-binding and new point of view. Investigating the tension and energy between the inner and outer lives of the characters and how they negotiate with each other will be essential for the plays' success. The play is bold, unsentimental, and uncompromising.

Having now worked in Barcelona for an extended period of time for three years, most recently re-staging a Spanish version of the Iliad for an international festival in Merida, I have been challenged by new insights in theatrical presentation. I hope the staging of Lions can bring some of that newly gained experience to our production

here. As well as exchanging and producing plays, Tant per Tant's mandate also includes the opportunity to explore new means of theatrical presentation in the international arena.

The question can still be asked as to why we have decided to collaborate and create artistic exchanges between two such distinct parts of the world. Many people don't even know where Catalonia is. It is our belief that in order to be truly international we must first begin by seeping ourselves thoroughly in the culture and language of the communities we know. The commitment we have to these two countries, due to the artistic association between Elisabet Ràfols and myself, allow us to explore the cultures in detail, giving us great scope to not only discover the usual, but also the contradictions.

Both Catalonia and Canada struggle for identity. Both are somewhat divided countries in regards to language and sensibilities. Both are searching for ways not only to preserve but to live in harmony. But priorities and means of expression are obviously different. In regards to theatre, Catalonia, at its best, brings a daring in production and writing that I believe can challenge many of us here. In Canada there is a drive for internal truth and integrity that I believe can inspire artists there. This ~s of course a generalization, but I do think we have a great deal, from our small and ambitious corners of the world, to offer and explore together. Tant per Tant is coming to the end of its three year exchange program, bringing both playwrights and their work to each other's communities. We are now exploring

the possibilities of slowly opening our mandate to other countries. For now, this project is a key component in our programming and to achieving what has been a wonderful three year plan of collaboration.

Along with the best theatre artists we can find, it is our intention to support what we think is an incredibly vital new playwriting voice. Because of the thoroughness of the development process, and the groundwork we have already laid, I am confident we can provide a challenging and exhilarating original production for North American audiences. We are also in the process of exploring touring possibilities for our production, as well as expanding our work to California and England.

Catalan Classes are back!

- ✓ Have you ever thought about learning a new language?
- ✓ Do you want to improve your Catalan skills?

It's time to do it!

Enrollment is now open!

Starting date: Thursday, January 10th

Place: Calit2, UCI, **Irvine** & Now also in **Los Angeles!!**

Time: Every Thursday from 6:30 to 8pm

Price: 10 classes - \$100

(You can join single classes - \$12/class)

Contact:

Irvine: Anna Papio - annapapio@gmail.com || (949) 294 8914

Los Angeles: Jordi Trenzano - jordi.trenzano@gmail.com || (323)4130722

La llengua mare i la nacionalitat

Joan M. Corominas

Un dels elements bàsics per definir una nacionalitat és la comunitat d'una mateixa llengua-mare. La llengua-mare és aquella que sent el subconscient en el temps de la irracionalitat quan encara predominen els instints. Llengua que amb paraules màgiques desvetlla els adormits arquetipus del subconscient i els revela. Aribau en els anys de la decadència de la nostra llengua-mare, des de Madrid, en força d'una enyorança segurament superior a la seva consciència escrivia l'oda a La Pàtria:

En llemosí (*) sonà lo meu primer vagit
quan del mugró matern la dolça llet bevia;
en llemosí al Senyor pregava cada dia,
e càntics llemosins somniava cada nit.

(*) català

Aquest procés automàtic i subconscient participat i viscut pels individus d'una mateixa llengua-mare forma el nucli de la nacionalitat. Desvincular-se de la llengua-mare és perdre contacte amb la nacionalitat. I pel contrari, la consciència de nacionalitat està vinculada a la consciència de la llengua. Ben analitzat, la manca de contacte amb la llengua-mare és un crec, una escletlla en el desenvolupament de la personalitat.

No és molt important que l'individu s'hagi de separar del marc geogràfic i social de la nacionalitat pròpia mentre porti en l'intim de la seva vida la llengua-mare. Aribau Iluny de Catalunya cantava:

Adéu-siau turons, per sempre, adéu-siau,
Oh serres desiguals, que allí, en la pàtria...

Conrear la llengua mare és conrear-se, o millor dit, trobar-se a si mateix. Per això veiem que els jueus de la diàspora ibèrica, errants pel món, no han deixat la llengua-mare sefardita. I ara, en el marc geogràfic d'Israel ressusciten la llengua hebrea i l'emmotllen als temps presents. Els que tenim la llengua catalana per llengua-mare formem una nacionalitat i ens cal portar-la amb nosaltres com l'ombra arreu del món. Aribau, de Madrid, en La Pàtria escrivia:

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
-la llengua d'aquells forts...

Com es pot veure, Aribau se sent unit al passat i la història el fa sentir unit als homes savis i als forts de temps llunyans que parlen la mateixa llengua. Però Aribau blasma a aquells catalans que han perdut el sentit de la llengua-mare i amb ell, la mateixa nacionalitat espiritual. Qualsevol creuria que en lloc de Madrid és un hebreu desterrat a Babilònia i voldria que la llengua s'encastés al paladar d'aquells que s'han oblidat de Jerusalem:

Muira, muira l'ingrat que al sonar en sos llavis
Per estranya regió l'accent natiu, no plora, ...

El poeta diu "en sos llavis", llavis que són els mateixos "que del mugró matern la dolça llet bevia" i ara rebutgen la llet de la llengua-mare: "oh llengua a mos sentits més dolça que la mel". Aquest "ingrat" que Aribau blasma ha afogat els crits angoixosos de la mare-llengua i haurà d'anar pel món com un Caín. En va cercarà la seva identitat plena. En va cercarà una pàtria de la que com Adam n'ha estat foragitat pel seu pecat original.

Parlem la mare-llengua. Parlem-la amb nostre Angel de la Guarda que deu ésser aquell dimoni socràtic que ens accompanya. Dimoni, en el grec daimonion, tenia una denotació d'un ésser diví. Parlem-la bé o malament, però parlem-la. Amb aquest propòsit es diu en La Pàtria:

Si quan me trobo sol, parl amb mon esperit,
En llemosí li parl, que llengua altra no sent,
E ma boca llavors no sap mentir ni ment,
Puix sirten més raons del centre de mon pit.

Joan Maragall, en un discurs sobre El Catalanisme en el Lenguatge (1893), deia: "Doncs si la nostra personalitat, la nostra llengua, no s'ha esborrat, sinó que s'ha renovat en mig de tants perills, és que no era de mort; i per lo tant no podem pensar en cercar la normalitat, l'equilibri del nostre esperit i el nostre lenguatge en l'oblit del català i en la castellanització dels nostres sentiments i les nostres idees, sinó en el segon terme de la disjuntiva, en la integració de tota la nostra cultura literària dintre de la llengua catalana dignificada."

THE MOTHER TONGUE AND NATIONALITY

Joan M. Corominas

One of the basic elements that define nationality is a community which speaks the same mother tongue. The mother-tongue is the language that we feel speaking to us by the subconscious mind in moments of irrationality when basic instincts are predominant. This is the language which reveals itself with magical words that awaken the subconscious. This was the case of Aribau (*), who in the years of Catalan decadence, while living in Madrid with a nostalgia probably superior to his own conscience, wrote his Oda a la Patria, Ode to the Homeland:

*In Catalan my very first sounds cried out
As from my mother's nipple its sweet milk I drank;
In Catalan to the Lord I prayed every day,
And in Catalan chants did I dream every night.*

This automatic and subconscious process, the one in which all individuals of the same mother-tongue participate and live, constitutes the nucleus of nationality. To lose contact with one's mother-tongue is to lose contact with one's nationality. And, to the contrary, the sense of nationality is tied to the conscience of language. Analyzing

this carefully we conclude that the lack of contact with the mother-tongue can become a flaw in the development of one's personality.

It is not important that a person be removed from his land and national social environment as long as he maintains within his intimate self his mother-tongue. Aribau, far from Catalonia, could sing:

*Farewell mountains, forever, farewell,
Oh irregular ranges, there, in my homeland...*

*To cultivate the mother-tongue is to cultivate oneself, or better, to find oneself. That is why we observe that the Jews of the Spanish Diaspora, wandering the world, have not abandoned their Sephardic mother-tongue. And now, in the geographic frame of Israel, Hebrew is resurrected and adjusted to the present times. Those of us that have Catalan as our mother-tongue form a nationality and we must carry it with us as we do our shadow around the world. From Madrid Aribau in *La Patria* wrote:*

*I am still pleased to speak
The language of those wise men,
The language of those brave men...*

From these lines we see Aribau feels connected to the past and history puts him in contact with the wise and brave men of ancient times that spoke his same language. But Aribau finds fault with those Catalans that have lost the sense of their language, and with it their spiritual nationality. Anyone would think that Aribau instead of being in Madrid is a Hebrew exiled in Babylonia and would like the language embed itself into the roof of the mouth of those who have forgotten Jerusalem:

*Let him be moved, the ingrate,
Who upon sounding from his lips
The native accent in a foreign land,
will not cry...*

The poet says "from his lips". These are the same lips "that drank from the mother's nipple" and now rejects the mother-tongue: "oh tongue, that to my senses is sweeter than honey". This "ingrate" whom Aribau blames has drowned the distressing cries of the mother-tongue and will have to wander the world as another Cain. In vain will he seek his full identity. In vain will he find another country from which, as Adam, he was expelled because of his original sin.

*Let us speak our mother-tongue. Let us speak it to our Guardian Angel, who must be that Socratic devil that always is by our side. "Daimoni", in Catalan, in Greek "daimonion", had the name of a divine being. Whether we speak it well or not, let us speak Catalan. To this purpose we read in *La Pàtria*:*

*If I find myself alone, I speak to my soul,
I speak to it in Catalan, which no other tongue hears,
And my mouth then does not know how nor can it lie,*

For my reason then flows from the center of my breast.

Joan Maragall, in his lecture on Catalanism in Language (1893), said: "Then if our personality, our language, has not been erased, but has been renewed in the midst of so many perils, it is because it was not destined to die; and therefore we cannot think of seeking normalcy, an equilibrium between our spirit and language, by forgetting Catalan and making our feelings and ideas Spanish, but leaving them disconnected from Spanish, and integrated into all of our literary culture of a dignified Catalan language."

Editors Note: This article was originally published in Casal's Full Cultural, No. 3, July 1985.

(*) Bonaventura Carles Aribau (1798-1862), Catalan and Spanish writer, politician and economist.

Bonaventura Carles Aribau

Treu la llengua • Stick out your tongue

Anna Torrents

Frases fetes que comencen per la lletra d (*) *Idiomatic expressions formed with the letter d*

Enllaceu les frases fetes que comencen per la lletra *d* amb el seu significat corresponent:
Link the idiomatic expressions that start with the letter d to their corresponding meaning:

frase feta <i>idiomatic expression</i>	significat <i>meaning</i>
1. Deixar caure	a. Projectar
2. Deixar de banda	b. Dir a tot que sí
3. Deixar net	c. Dormir molt
4. Despenjar la pilota	d. Simular afavorir l'adversari
5. Dir a cau d'orella	e. Encoratjar
6. Dir amén	f. Escarmellar
7. Dir de cap	g. Arruïnar
8. Dir la lliçó del balcó	h. De memòria
9. Donar ales	i. Dir secrets
10. Donar peixet	j. Marginar
11. Donar una lliçó	k. Escoltar
12. Dormir com un soc	l. Insinuar
13. Dreçar les oreilles	m. Cridar l'atenció
14. Dur la balla	n. Insultar
15. Dur-la al cap	o. Resoldre una dificultat

Sol. 1-l;2-j;3-g;4-o;5-i;6-b;7-h;8-n;9-e;10-d;11-f;12-c;13-k;14-m;15-a.

Barbarismes que comencen per la lletra d (*) *Barbarisms that start with the letter d*

Escriviu en la graella la forma correcta d'alguns barbarismes que comencen per la lletra *d*:
Write in the column the correct word for some of the barbarisms that start with the letter d:

No s'ha de dir... <i>You should not say...</i>	Cal dir... <i>You should say...</i>	No s'ha de dir... <i>You should not say...</i>	Cal dir... <i>You should say...</i>
1. dato		20. desmenustrar	
2. debatir		21. despampanant	
3. decepcionar		22. despadir	
4. decimonòmic		23. despegar	
5. delanter		24. despejat	
6. delfí		25. desperdici	
7. deportista		26. despilfarrar	
8. derrotxar		27. despoticar	
9. desahuci		28. después	
10. desarollo		29. destornillador	
11. desatascar		30. difundir	
12. desbarajuste		31. disfrutar	
13. descaro		32. ditxo	
14. desde luego		33. don	
15. desempenyar		34. donya	
16. desfile		35. dorat	
17. desgarbat		36. dormir-se	
18. deslumbrar		37. durader	
19. desmadrar-se		38. dulçura	

Sol. 1-dada;2-debatre;3-defraudar/decebre;4-vuitcentista;5-davanter;6-dofí;7-esportista;8-malbaratar;9-desnonament;10-desenvolupament;11-desembussar;12-desgavell;13-desvergonyiment;14-per descomptat/i tant!;15-Excercir;16-desfilada;17-desmanegat;18-enlluernar;19-descontrolar-se;20-esmicolar;21-espàtir;22-acomidar;23-desenganxar/enlairar-se;24-clar/net/espavilat;25-desaprofitament/malbaratament/deixalla;26-malgarstar/malbaratar;27-malparlar;28-després;29-tornavís;30-difondre;31-gaudir;32-dita;33-senyor;34-senyora;35-daurat;36-adormir-se;37-durador;38-dolçor

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaría, Curs de llengua catalana NIVELL D, Ed. Castellnou, 2001.

Sabies que... Did you know that...

Carme Roig

Els xinesos també fan castells?

La llegendària colla castellera la Vella dels Xiquets de Valls va actuar a la Xina, Shanghai i Hangzhou el maig del 2010. El món Asiàtic es va commoure de tal manera al veure els castells i les torres humanes que van decidir de fer la seva pròpia colla castellera. Es diria Els Xiquets de Hangzhou.

El passat mes d'octubre aquesta colla xinesa va visitar terres tarragonines amb la idea de conèixer les arrels de la colla castellera que els va animar a formar la seva pròpia i per millorar la seva tècnica castellera i enfortir els lligams culturals dels dos pobles.

Sense cap complex, els xinesos van fer castells de 2 de 6, 3 de 6, 3 de 7 i pilars de 5 a les places de Salou i Valls. Conjuntament, intercalant castellers de les dues colles, van fer un 4 de 7. Visca la Vella de Valls i visca els Xiquets de Hangzhou! I és que... el que no puguin fer els xinesos!!!!

Sabies que...

En algunes parts de Catalunya on es fan més bolets, es vol implantar el carnet del boletaire? Doncs sí, si es vol anar a buscar bolets, s'haurà de pagar 10 euros per temporada i hauràs de tenir el carnet de micòleg (o de boletaire) que hauràs d'ensenyar als cossos

policials a l'entrada del bosc o parc natural.

La raó que es dóna per aquesta iniciativa és la de posar fi a actituds incíviques i massificacions de gent. Anys de bona collita, poden arribar a concentrar-se més de 700 boletaires en un cap de setmana. Sobretot la zona de Poblet i rodalies.

Si serveix de consol i de moment, qui sigui veí de la zona podrà anar a collir bolets de franc. Els 10 euros es faran pagar al boletaire que vinguin de fora.

The Chinese also make Human Towers?

The legendary human tower colla, i.e. team, the Vella dels Xiquets de Valls performed in Shanghai and Hangzhou, China in May 2010. The people there were so moved to see the human castles and towers that they decided to organize their own team. They are called the Xiquets of Hangzhou.

Last October this team visited the Tarragona country with the idea of learning more of the roots of the human tower team that inspired them to form their own colla and to improve their techniques and to strengthen the ties between the two towns.

Without any complexes the Chinese proceeded to built the 2 of 6, the 3 of 6, the 3 of 7 and the column of 5 in such locations as Salou and Valls. Also, jointly mixing the two teams together, they built a 4 of 7. Long live the Vella de Valls and the Xiquets of Hangzhou! And... what is it that the Chinese can't do??!!

Did you know that...

In some areas of Catalonia where most wild mushrooms grow, a permit is now required to allow people to pick them? That's right, if you want to pick mushroom you have to pay 10 euros per mushroom season and get a Micological License which you will have to exhibit to the local police or guards at the entrance of the nature park.

The reason given for this initiative is to put an end to the uncivil and massive concurrence of mushroom gatherers. In the good years there can be as many as 700 mushrooms on a weekend in one location, such as areas surrounding Poblet.

If it is any consolation for the time being any neighbor of the area can pick mushrooms without a license. The 10 euros permits are only for outsiders.

Recepta

Canelons a la catalana

6 pers.

90 min.

Ingredients:

1 capseta de canelons.
200 g. de vedella.
200 g. de carn magre de porc.
2 pits de pollastre.
1 tall de cansalada viada.
2 fetges de pollastre.
1 cervell de xai.
1 copeta de vi ranci.
1 ceba.
Oli, sal.
2 fulles de llorer.
1 cabeza d'all.
1/4 de llet.
1 cullerada sopera de farina.
20 g. de "foie gras"

Beixamel:

50 g. de mantega.
60 g. de farina.
1 litre de llet.
Sal, pebre.
Nou moscada.
50 g. de formatge ratllat per gratinar.

Utensilis

Olla, cassola, picadora, paella, batedor de varetes.

Elaboració:

Salem i empebrem les viandes.

Les posem en una cassola amb oli calent i les rostim. Hi afegim una ceba tallada llargueta, els alls i el llorer.

Quan tot està rostit hi afegim la copa de conyac. Ho cobrim d'aigua i ho fem bullir 1 hora a foc lent.

Després ho trinxem amb la picadora.

En una paella posem una mica d'oli del rostit, un dau de mantega, el "foie gras".

Hi afegim el trinxat, el quart de llet i la cullerada de farina. Es remena i es tastà de sal. Sense deixar de remenar.

Quan la vianda es comença a desenganxar de la paella es treu.

A part bullim els canelons en un olla amb aigua, sal i un raig d'oli. Quan bulli hi tirem els canelons un per un. Ho remenem i deixem que bulli 15 minuts. Ho traiem i ho posem en un bol en aigua freda; quan es poden agafar amb les mans es treuen un per un i es van col·locant a sobre de draps nets estesos en un taulell.

Posem una cullerada de la vianda en cada caneló i ho enrotllem.

Untem una plàtera de forn amb mantega i hi col·loquem els canelons enrotllats.

Beixamel:

Desfem la mantega al foc i s'hi afegeix la farina. S'hi tira la llet calenta, es condimenta amb sal, pebre i nou moscada. Es remena amb el batedor de varetes. I quan ha bullit 7 minuts a foc lent. Es tira pel damunt de la plàtera dels canelons. Hi posem uns dauets de mantega i el formatge ratllat, i ho gratinem.

Recipe

Canelons a la catalana

Number of servings: 6

Preparation time 90 min.

Ingredients:

1 small box of canalon noodles.
200 g. of veal.
200 g. of lean pork meat.
2 chicken breasts.
1 piece of bacon.
2 chicken livers.
1 lamb's brain.
1 cup of cognac.
1 onion.
Oil, salt.
2 bay leaves.
1 head of garlic.
¼ liter of milk.
1 soup spoon of flour.
20g. of 'foie gras'

Bechamel sauce:

50 g. of butter
60 g. of flour
1 liter of milk.
Salt, pepper.
Nutmeg
50 g. grated cheese to brown under the grill.

Utensils

Large pot, casserole, mashing dish, frying pan, wire-beater.

Procedure:

*Salt and pepper the meats.
Put in casserole with hot oil and roast. Add the onion cut in long pieces, the garlic and the bay leaf.
When all is cooked add the cognac. Cover with water and boil for 1 hour on low fire.
After mash in mashing dish.
Put a little of the sauce of the roast in frying pan, add a cube of butter and the 'foie gras'.
Add the mash, the quart of milk, the spoonful of flour. Mix and taste for salt. Continue mixing.
Remove when the meat starts unsticking from the frying pan.
On the side boil the canelons in a large pot with water, salt and a little oil. When the water is boiling throw in the canelons one by one. We mix it and let it boil for 15 minutes. Remove and put in a bowl of cold water; when the canalons can be picked up with the fingers one by one deposit on a clean cloth extended over the counter.
Put a spoonful of meat in each canalon and roll.
Dab the oven platter with butter and place on it the rolled canelons.*

Bechamel:

Melt the butter in a pan and add the flour. Mix in hot milk and flavor with salt, pepper and nutmeg. Mix with the wire beater. After it has cooked for 7 minutes on a slow fire pour on the canelon platter. Put on top the diced butter and the grated cheese and brown under a grill.

L'entrevista

“es crea el material més lleuger del món”

Carme Roig

L'Anna Torrents i Cabestany, doctora en Enginyeria de Materials i becària del programa Balsells-Generalitat de Catalunya va ser una de les investigadores que va formar part en la creació d'aquest material. Fins ara, el més lleuger que s'ha creat.

Anna, parla'nns una mica de la teva trajectòria d'estudiant i professional.

Doncs bé, em vaig llicenciar en Ciències Químiques a la UB el febrer del 98 i aquell mateix setembre vaig entrar a treballar a CEVIBE, la Cooperativa Vitivinícola del Penedès situada a Sant Sadurní d'Anoia. A mi m'agradava més la química dels materials que no pas la química analítica i quan al cap d'un parell d'anys, el segon cicle d'Enginyeria de Materials va ser creat a la UPC, vaig decidir continuar treballant i estudiant per obtenir la doble titulació en Química i Enginyeria de Materials. Els dos últims anys d'Enginyeria de Materials vaig anar a viure a Barcelona i vaig començar a treballar per

PATRIMONI UB, una empresa de la Facultat de Geologia que es dedicava a l'estudi i anàlisi de morters, pedra i pintura d'obres per restaurar. Com que les enginyeries requereixen un projecte final de carrera per acabar, vaig decidir que volia anar a fer el projecte a l'estrange. I mira per on, em va tocar Califòrnia! Jo només tenia la intenció de fer el projecte i marxar, però em vaig acabar quedant... Vaig fer el màster i després el doctorat en Enginyeria de Materials. Tot just fa un any que vaig llegir la tesi! La meva col·laboració amb el projecte del material més lleuger del món es va centrar en la caracterització microestructural i mecànica del material en qüestió i va acabar sent la part central de la meva tesi.

Com és que vas anar a parar al Sud de Califòrnia, a la Universitat de Irvine?

La veritat és que el projecte final de carrera l'hauria hagut d'haver anat a fer a la Universitat de Fresno, ja que és el lloc que em va tocar en el sorteig de la UPC. El problema va ser que els de Relacions Internacionals de la UPC oferien Fresno com a destinació per fer el projecte final de carrera però en realitat no hi tenien cap contacte sólid. En aquells moments, en Roger Rangel estava a Barcelona promocionant les Beques Balsells i els de Relacions Internacionals em van dir que em posés en contacte amb ell. Gràcies a la trobada amb el Roger, el meu projecte el vaig acabar fent a UCI. Ara ja hi ha un acord formal amb la UPC i els estudiants poden escollir UCI com a destinació

per fer el projecte final de carrera, però el meu cas va ser una mica especial i accidentat.

Vas arribar a Califòrnia l'any 2005, vas pensar en algun moment que t'hi poguessis quedar indefnidament?

No, jo només vaig venir per sis mesos, fer el projecte final de carrera i tornar cap a casa. I al febrer ja farà 8 anys que volto per terres californianes.

Des del gener del 2012 treballes a l'empresa d'en Pere Balsells, fundador de les beques Balsells, creus que podries tenir un futur a Catalunya fent la feina que estàs fent aquí?

A Bal Seal treballo bàsicament amb materials per fer molles (canted coil springs) i segellants (seals). Aquesta feina és molt específica i crec que no hi ha cap companyia que es dediqui al mateix a Catalunya. De totes maneres la meva especialitat té l'avantatge que és molt àmplia i agraïda, ja que afortunadament, tot el que ens envolta està relacionat amb els materials, ja ve siguin metalls, plàstics o ceràmics. O sigui que, m'agrada ser optimista i pensar que sí que podria trobar feina relacionada amb els materials a Catalunya. El problema és que amb la situació econòmica del país hi ha poc marge de moviment.

Si tornessis cap a Catalunya, què t'emportaries d'aquí?

Què trobaries a faltar? I què no trobaries a faltar d'aquí?

M'emportaria en Jared, el meu company. Trobaria a faltar els concerts de Rock i la generositat dels americans. I no trobaria a faltar haver d'agafar el cotxe per anar a qualsevol lloc.

Com mantens el contacte amb Catalunya?

Què en penses de la seva situació i el seu futur?

La veritat és que truco a casa molt sovint, diria que de dos a tres cops per setmana. Ells em posen al dia de les xafarderies del meu poble natal, Sant Pere de Riudebitlles, i del dia a dia de Catalunya. Procuro llegir els diaris digitals per assabentar-me del que passa al món i a Catalunya. I amb els amics, doncs via email.

La situació de Catalunya és molt crítica i si no ens independitzen aviat, haurem begut oli. És ara o mai, ja que l'espoli del govern espanyol és inaceptable i, a la llarga, econòmicament, la situació serà insostenible per Catalunya. Però no hem de deixar de banda els atacs a la llengua i al sistema d'immersió lingüística a les escoles catalanes que es volen carregar des de Madrid. Vaja, és que no hi ha volta de full. Ens ho estan posant amb safata de plata.

The Interview

"We create the lightest material in the world"

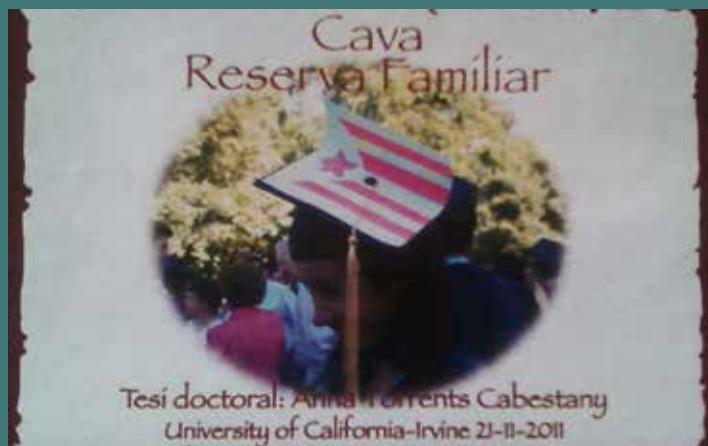
Carme Roig

Des del 2011 ets la vicepresidenta del Casal dels Catalans a Los Angeles. Què representa per tu el Casal?

El Casal m'ajuda a mantenir viu el contacte amb Catalunya, sobretot en quan a costums i tradicions. Per exemple, no havia fet mai panellets en ma vida, i des de que visc als USA quasi bé cada any en faig. Tinc la sensació que viure a fora de Catalunya genera un mecanisme intern d'enyor tant intens que fa que qualsevol costum o tradició catalana esdevingui crucial a mantenir per tal d'apaivagar el sentiment d'enyorança. I aquest sentiment s'intensifica amb els anys passats lluny de la terra de manera exponencial.

Per últim, vas néixer a l'Alt Penedès, país de bon vi i bon cava, que és el més trobes a faltar del teu Penedès?

El cava "Brut Nature", l'ànec mut negre del Penedès amb prunes i pinyons, els castells i el viure entre vinyes.

"We create the lightest material in the world!"

Anna Torrents Cabestany, a PhD in Material Sciences

Anna Torrents, a PhD in Engineering Material Sciences and a fellow of the Balsells-Generalitat of Catalonia Fellowship program is one of the researchers who created this new material. At present it is the lightest material in the world.

Anna, tell us a little of your student and professional career.

Well, let's see. I received my degree in Chemical Sciences at the University of Barcelona in February of 98 and that same September I started working for the Vitivinicola Cooperative del Penedes located in Sant Sadurní d'Anoia. I preferred studying the chemistry of materials rather than analysis so after a couple of years when the second cycle of Engineering of Materials was created at UPC,

I decided to switch over to obtain the double degree of Chemistry and Engineering of Materials. During the last two years of Engineering of Materials I lived in Barcelona and started working for PATRIMONI UB, a firm born out of the Department of Geology that is dedicated to the study and analysis of mortars, stones and paints for restoration works. Since the engineering schools require an end of studies project before a degree can be awarded, I decided to do this work abroad. And that's the way I wound up in California! I only had the intention of doing the project abroad and returning, but I never did... I completed my Master's and later my PhD in Engineering of Materials. It has only been a year since I completed my doctoral thesis!

My collaboration in the project that developed the lightest material in the world involved the characterization of its microstructure and mechanics and it formed the central part of my thesis.

How did you find your way to Southern California and the University of California-Irvine?

Truth be said I should have completed my end of studies project at the University of Fresno, which is the place I was assigned by the lottery at UPC. The problem was that UPC's International Relations which assigned me to Fresno had no solid contacts there. At that time however Roger Rangel was in Barcelona promoting the Balsells Fellowships and International Relations told me to get in contact with him. Thanks to that meeting with Roger I was able to finish my project at UCI. Now there is a formal agreement with UPC which allows student to select UCI as a final destination to complete their project, but my case was somewhat special and accidental.

You arrived to California in 2005, did you ever consider that you might live here indefinitely?

No, I only came for six months to complete my project work and then return home. In February however it will be eight years I am wandering about California.

Since January 2012 you have been working for Pete Balsells' company, the founder of the Balsells Fellowship, do you think you could have a future in Catalonia doing the work you do here?

At Balsells I work on materials to make springs (canted coil springs) and seals. This work is very specifically oriented and I doubt any other company in Catalonia dedicates itself to it. However my specialty has the advantage of being very broad and welcoming, because fortunately, everything that surrounds us is related to materials be it metals, plastics or ceramics. Therefore I like to be an optimist and believe that I could find work in materials in Catalonia. The problem is that with the economic situation of the country there is little opportunity for movement.

The Interview

"We create the lightest material in the world"

Carme Roig

If you would return to Catalonia what would you take back with you from here? What would you miss?

I would return with Jared, my companion. I would miss the Rock concerts and American generosity. I would not miss however having to take a car to go anywhere.

How do you keep in touch with Catalonia? What do you think of its present situation? What do you think of its future?

The truth is I phone home a lot, two or three times a week. They keep me up to date with the gossip of my home town, Sant Pere de Riudebitlles, and what's happening in Catalonia. I try to read the papers on the internet to find out what is going on in the world and in Catalonia. And with my friends I keep in contact by email. The situation in Catalonia is very critical and if we do not soon gain independence, I think we are doomed. It is now or never, since the plundering of the Spanish government is unacceptable and in the long run, economically, the situation of Catalonia will not be tenable. We also cannot leave by the side the attacks on the language and the system of language immersion in the schools of Catalonia which Madrid wants to break. In any event, there is no turning back. The situation is being set up for us on a silver platter.

From 2011 you are the vice-president of Casal dels Catalans in Los Angeles. What does Casal represent for you?

Casal helps me to keep in touch with Catalonia, especially with its customs and traditions. For instance, I never made panellets in my life, and since in the US nearly every year I cook them. I think that living abroad creates an internal mechanism of nostalgia so intense that any Catalan custom or tradition becomes crucial to maintain to quell the yearning.

And lastly, you were born in Upper Penedes, the land of good wines and cavas, what do you miss mostly of your Penedes?

I miss the cava "Brut Nature", the black mute Penedes duck cooked with prunes and pinyon seeds, the human towers and living among the vineyards.

Voleu participar? Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí...

Envieu la informació a: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)

Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor, i si no, ja ho farem nosaltres.

També! Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa, que es vulguin anunciar al Butlletí. Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

1. 1 PÀGINA (\$150) 2. MITJA PÀGINA (\$100) 3. 1/4 DE PÀGINA (\$50) (Anunci per publicació).

Si aporteu \$40 més a qualsevol dels 3 punts, posarem l'anunci a la web per un any.

4. WEB/E-MAIL (\$80) per any

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic.

Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG. Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba

Would you like to participate? If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin...

Please send information to: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Bulletin Editor)

We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated.

However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also! We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS).

We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad. Here are our sizes and rates:

1. 1 PAGE (\$150) 2. 1/2 PAGE (\$100) 3. 1/4 OF PAGE (\$50) (Ad per publication)

Adding \$40 more to any of the three points, we will advertise the ad in our web for a year.

4. WEB/E-MAIL (\$80) per year

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail.

Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba

Gràcies per la vostra cooperació. **Thank you for your cooperation.**